

[Adam Møller.]

rekruttere det personel, der senere skal gå ind og være ledere på denne store arbejdsplads, at denne lederuddannelse står mål med, hvad man både fra et pædagogisk og fra et fagligt synspunkt kunne ønske at den skulle gøre. Det er jo også en speciel arbejdsplads; det er den i fredstid, fordi en række af de personer, som virker på arbejdspladsen, ikke kommer der som udtryk for et frit erhvervsvalg, men som udtryk for en af lovgivningen pålagt pligt, hvilket undertiden kan give noget anderledes arbejdsforhold end andre steder, måske også noget vanskeligere arbejdsforhold end andre steder og dermed altså stille større krav til lederne.

I krigstid siger det sig selv, at det ansvar, der er forbundet med lederskabet i forsvaret, er af den allerstørste betydning ikke alene for den opgave, der skal løses, men også for det personel, hvis liv i bogstaveligste forstand er afhængigt af, at lederne magter deres lederopgave og kan gennemføre det, der skal gennemføres, på den rette måde, med den rette faglige forståelse og tillige på en sådan måde, at de kan få deres mandskab og øvrige undergivne med sig.

Det er også en arbejdsplads, som interesserer hele landets befolkning og gør det med rette. Det har givet sig udslag i, at vi har haft adskillige debatter i det høje ting om forholdene på forsvarets arbejdsplads, og det har givet sig udslag i ganske overordentlig mange spørgsmål vedrørende forholdene på forsvarets arbejdsplads.

Jeg mener altså, at det er et problem, som i høj grad har folketingets interesse, i hvert fald når enkelte medlemmer af folketinget mener, at der måske er noget galt på denne arbejdsplads. Jeg mener derfor, at folketinget må være interesseret i at træffe foranstaltninger, der måske kan imødegå, at der kommer til at ske noget galt på denne arbejdsplads, med andre ord i denne forbindelse sørge for den bedst mulige og mest hensigtsmæssige lederuddannelse inden for forsvaret.

Dér vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at allerede i 1965 blev der nedsat et pædagogisk sagkyndigt udvalg til vurdering af officersuddannelsen. Udvalget foreslog i sin betænkning i 1966 en reform af uddannelsen, bl. a. en stærk udvidelse af ud-

dannelsen i samfundskundskab og pædagogik. Disse tiltrængte forbedringer sammen med andre reformer førte til, at udvalget stillede forslag om en uddannelsestid på 4½ år. Forslaget blev i 1967 tiltrådt af kommandomyndighederne og fremsendt til forsvarsministeriet. Forslaget blev derefter på forsvarsministeriets foranledning sendt til behandling i det af forsvarsministeriet nedsatte udvalg, som bl. a. består af civile pædagoger, af repræsentanter for ungdomsorganisationerne og af det civile arbejdsmarkeds organisationer, og som har undervisningsdirektør Sigurd Højby til formand. Dette meget kompetente udvalg gennemgik nøje den udarbejdede undervisningsplan og gav sin tilslutning og anbefaling til denne undervisningsplan.

Højbyudvalget fremhævede, at praktikanttjenesten er et væsentligt pædagogisk indslag i den samlede uddannelse, og at virkeliggørelsen af uddannelsesplanen ville betyde et stort fremskridt for officersuddannelsen. Jeg vil dér gerne gøre den bemærkning, at det er jo væsentligt, at man netop med hensyn til den pædagogiske modenhed får lejlighed til under selve uddannelsen, hvor lærerne fra officersskolen er med, at sortere det personel, der senere skal blive officerspersonel. Det er altid afgørende, at man ikke får ansat personer som tjenestemænd i statens tjeneste, som måske er mindre egnede til deres job; det er meget afgørende, at det ikke kommer til at ske på forsvarets arbejdsplads. Dér må man tage enhver foranstaltning, der er mulig, for at hindre, at uegnede — uanset hvilke gode kvalifikationer de måske kan have i faglig henseende — hvis de har en brist i pædagogisk henseende, kommer ind og, om jeg så må sige, kommer sand i maskinen.

Jeg skal ikke referere mere af Højbyudvalgets synspunkter, betænkningen er jo tilgængelig for folketingets medlemmer, men jeg vil bede om, at tinget ved den videre behandling af lovforslaget vil lade Højbyudvalgets synspunkter indgå i sine overvejelser.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Jeg skal på min gruppes vegne anmode formanden om en afbrydelse af forhandlingen.